

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 2/14
Λουξεμβούργο, 15 Ιανουαρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-176/12
Association de médiation sociale κατά Union locale des syndicats CGT

Το άρθρο 27 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το δικαίωμα ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων δεν αρκεί αυτό και μόνο προς απονομή στους ιδιώτες δικαιώματος δυνάμενου να προβληθεί προκειμένου να μην εφαρμοσθεί μια αντιβαίνουσα στο δίκαιο της Ένωσης εθνική διάταξη

Η εξειδίκευση του ως άνω δικαιώματος από διατάξεις του δικαίου της Ένωσης ή του εθνικού δικαίου ουδόλως μεταβάλλει την εκτίμηση αυτή

Το άρθρο 27 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης διέπει το δικαίωμα ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων. Η οδηγία 2002/14¹ εξειδικεύει το δικαίωμα αυτό καθορίζοντας ελάχιστες απαιτήσεις. Έτσι, όταν επιχείρηση υπερβαίνει ορισμένο κατώτατο όριο προσωπικού, πρέπει να εκλέγονται εκπρόσωποι του προσωπικού ή πρέπει να διορίζεται εκπρόσωπος συνδικαλιστικής οργανώσεως και να συστήνεται συμβούλιο εργαζομένων. Η Γαλλία μετέφερε την ως άνω οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο προβλέποντας μεταξύ άλλων ότι ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων (όπως οι μαθητευόμενοι, οι απασχολούμενοι βάσει συμβάσεως «πρωτοβουλία για την απασχόληση» κ.λπ.) δεν έπρεπε να συνυπολογίζονται στο προσωπικό της επιχείρησης.

Η Association de médiation sociale (AMS) προβάλλει αντιρρήσεις κατά του διορισμού σε αυτήν ενός εκπροσώπου συνδικαλιστικής οργανώσεως, για τον λόγο ότι, λαμβανομένων υπόψη των προβλεπόμενων από τη γαλλική νομοθεσία περιπτώσεων αποκλεισμού, το προσωπικό της υπολείπεται του προβλεπόμενου στη Γαλλία κατωτάτου ορίου για τον διορισμό των εκπροσώπων του προσωπικού. Ο H. Laboubi (ο διορισθείς εκπρόσωπος συνδικαλιστικής οργανώσεως), καθώς και ορισμένα σωματεία εργαζομένων, υποστηρίζουν ότι η προβλεπόμενη από το γαλλικό δίκαιο περίπτωση αποκλεισμού δεν είναι σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης. Κατόπιν αναιρέσεως την οποία άσκησε ενώπιόν του η AMS, το Cour de Cassation (Γαλλία) ερωτά το Δικαστήριο αν χωρεί επίκληση του άρθρου 27 του Χάρτη, όπως έχει εξειδικευθεί από τις διατάξεις της οδηγίας 2002/14, σε διαφορά μεταξύ ιδιωτών προκειμένου να μην εφαρμοσθεί το αντιβαίνον στο δίκαιο της Ένωσης εθνικό μέτρο μεταφοράς.

Στη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι οι διατάξεις της οδηγίας 2002/14 απαγορεύουν τον αποκλεισμό ορισμένων κατηγοριών εργαζομένων από τον υπολογισμό του προσωπικού της επιχείρησης. Ειδικότερα, ένας τέτοιος αποκλεισμός έχει ως συνέπεια να στερούνται οι εργαζόμενοι από τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται από την οδηγία 2002/14 και αναιρεί την πρακτική αποτελεσματικότητα της ως άνω οδηγίας.

Το Δικαστήριο εξετάζει εν συνεχεία αν τα εργατικά σωματεία δύνανται να επικαλεσθούν την οδηγία 2002/14 προκειμένου να προσβάλουν την πλημμελή μεταφορά της. Προς τούτο, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η οδηγία παράγει άμεσο αποτέλεσμα σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι οικείες διατάξεις είναι, από άποψη περιεχομένου, απαλλαγμένες αιρέσεων και αρκούντως ακριβείς. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι εν προκειμένω συντρέχει τέτοια περίπτωση, διότι η οδηγία 2002/14 ορίζει ότι τα κράτη μέλη δεν δύνανται να αποκλείσουν ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων από τον υπολογισμό του προσωπικού. Το Δικαστήριο επισημαίνει όμως ότι η διαφορά υφίσταται μεταξύ

¹ Οδηγία 2002/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

ιδιωτών, οπότε τα εργατικά σωματεία δεν δύνανται να επικαλεσθούν τις διατάξεις της οδηγίας 2002/14 αυτές καθεαυτές έναντι της AMS και ότι, επιπλέον, ο εθνικός νόμος δεν επιδέχεται μια σύμφωνη προς την οδηγία ερμηνεία.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Δικαστήριο εξετάζει, κατόπιν, αν είναι δυνατή η επίκληση του άρθρου 27 του Χάρτη, μόνου του ή σε συνδυασμό με τις διατάξεις της οδηγίας 2002/14, σε διαφορά μεταξύ ιδιωτών προκειμένου να κριθεί ότι η μη συμμορφούμενη εθνική διάταξη δεν πρέπει να εφαρμοσθεί. Μολονότι το άρθρο 27 του Χάρτη μπορεί να εφαρμοσθεί στην υπό κρίση υπόθεση, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το ως άνω άρθρο πρέπει να εξειδικευθεί με διατάξεις του δικαίου της Ένωσης ή του εθνικού δικαίου ώστε να παραγάγει πλήρως τα αποτελέσματά του. Ειδικότερα, η απαγόρευση αποκλεισμού μιας ορισμένης κατηγορίας εργαζομένων από τον υπολογισμό του προσωπικού της επιχειρήσεως δεν προκύπτει, υπό τη μορφή ενός απευθείας εφαρμοζόμενου κανόνα δικαίου, από το γράμμα του άρθρου 27 του Χάρτη. Με άλλα λόγια, το άρθρο 27 του Χάρτη δεν αρκεί αυτό και μόνο προς απονομή στους ιδιώτες δικαιώματος δυνάμενου να προβληθεί ως τέτοιο. Το Δικαστήριο συνάγει από τα ανωτέρω ότι η ίδια εκτίμηση επιβάλλεται σε περίπτωση συνδυασμού του ως άνω άρθρου με τις διατάξεις της οδηγίας 2002/14.

Τέλος, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο διάδικος ο οποίος θίγεται από το γεγονός ότι το εθνικό δίκαιο δεν είναι σύμφωνο προς το δίκαιο της Ένωσης μπορεί ενδεχομένως να αποζημιωθεί για τη ζημία την οποία υπέστη.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582